

عنوان مقاله:

پهنه بندی خطر فرسایش پذیری و برآورد میزان رسوب زائی در حوزه آبریز سد درودزن

محل انتشار:

سومین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1378)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

علی ارومیه ای - عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس، تهران

علیرضا رستگارلاری - کارشناس ارشد زمین شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران- شمال

محمد مهدی کیهان فرد - عضو کمیسیون سدسازی سازمان آب منطقه ای فارس، شیراز

خلاصه مقاله:

سدها از جمله طرح های بزرگ و سرمایه های ملی کشور بشمار می آیند. اینگونه طرح ها نیاز به مراقبت دائمی بویژه در زمان بهره برداری دارند تا بتوان استفاده بهینه از آنها را در طول عمر مفید خ د بعمل آورد. یکی از عواملی که باعث کوتاه شدن عمر مفید یک سد می شود، رسوبزائی بیش از حد مجاز در مخزن آنها می باشد. رسوبزائی نتیجه مستقیم فرسایش پذیری سطح زمین در حوزه آبریز می باشد که عوامل متعددی در آن موثر هستند. روشهای متعددی برای برآورد میزان رسوب زائی وجود دارد که هر روش متناسب با شرایط منطقه انتخاب و بکارگرفته می شود. در این تحقیق از روش PSIAC استفاده شده است که در آن 9 شاخص از ویژگیهای منطقه در نظر گرفته شده است. برای ارزیابی بهتر تاثیر هر کدام از شاخصها در برآورد میزان رسوب تولیدی، حوزه آبریز به شش زیر حوزه تقسیم گردید. محاسبات انجام شده نشان می دهد که حجم تولید رسوب سالانه در کل حوزه آبریز، با مساحت 4136 کیلومتر مربع، بالغ بر 147380658 متر مکعب است. این رقم در زیر حوزه های مختلف متناسب با شرایط حاکم در آن متفاوت است. با در نظر گرفتن شاخصهای فوق نقشه پهنه بندی خطر فرسایش پذیری منطقه نیز تهیه شد. اطلاعات منعکس شده در نقشه نشان میدهد که موثرترین عامل در فرسایش منطقه علاوه بر روان آبها، کاربری زمین و خصوصیات زمین شناسی بوده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/14202>

